

6. บทสรุป

ตั้งแต่ไตรมาสที่ 4 ของปี 2552 เป็นต้นมา การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยชัดเจนขึ้น จาก (1) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกที่ส่งผลให้การส่งออกของไทยขยายตัวในทุกกลุ่มสินค้าและกลุ่มประเทศ (2) การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนที่เร่งตัวขึ้นในทุกองค์ประกอบ และ (3) แรงสนับสนุนของมาตรการภาครัฐ ทั้งในส่วนของมาตรการการเงินและการเร่งใช้จ่ายของภาครัฐ ทั้งนี้ การฟื้นตัวกระจายเป็นวงกว้างมากขึ้นทั้งในภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และภาคเกษตร ส่งผลให้การใช้ทรัพยากรการผลิตของประเทศปรับเพิ่มขึ้น ดังจะเห็นได้จากภาวะตลาดแรงงานที่เริ่มตึงตัว และอัตราการใช้กำลังการผลิตที่กลับเข้าสู่ระดับใกล้เคียงกับช่วงก่อนวิกฤต

สำหรับแนวโน้มของเศรษฐกิจ คณะกรรมการฯ ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2553 จะสามารถขยายตัวในอัตราที่สูงกว่าที่เคยประเมินไว้ในรายงานฉบับก่อน จากแรงส่งของเศรษฐกิจที่ดีในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปีที่แล้วเป็นสำคัญ แม้สถานการณ์ทางการเมืองส่งผลกระทบต่ออัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจลงพอสมควร ส่วนในปี 2554 คาดว่าเศรษฐกิจไทยจะขยายตัวสูงกว่าประมาณการเดิมเล็กน้อย โดยแรงกดดันด้านราคาทั้งจากด้านอุปสงค์และอุปทานปรับสูงขึ้นสอดคล้องกับเศรษฐกิจที่ฟื้นตัว ทำให้ช่องว่างการผลิต (Output Gap) ค่อยๆ ปิดลง และคาดว่าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานและอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2554 จะสูงกว่าที่เคยประมาณการไว้ในรายงานฉบับก่อนหน้าเล็กน้อย

จากความชัดเจนของการฟื้นตัวทั้งเศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศที่มีมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา คณะกรรมการฯ เห็นว่าความจำเป็นที่ต้องมีนโยบายการเงินที่ผ่อนคลายเป็นพิเศษเช่นในปัจจุบันได้ลดน้อยลงไปมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความไม่แน่นอนในเศรษฐกิจโลกที่ยังมีอยู่ รวมถึงปัจจัยเสี่ยงภายในประเทศ โดยเฉพาะสถานการณ์ทางการเมือง ซึ่งหากยืดเยื้อและรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของภาคเอกชนทั้งในการบริโภคและการลงทุน ตลอดจนทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติไม่มั่นใจในความปลอดภัยและมีผลสำคัญ

ต่อรายได้จากการท่องเที่ยว รวมถึงจะทำให้การเบิกจ่ายของภาครัฐมี
ประสิทธิภาพน้อยลง และอาจจะส่งผลให้กระบวนการฟื้นตัวโดยรวม
ของเศรษฐกิจชะลอลง ด้วยเหตุนี้ ในการประชุมเมื่อวันที่ 10 มีนาคม
2552 และ 21 เมษายน 2553 คณะกรรมการฯ จึงเห็นควรให้คงอัตรา
ดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปี ก่อนที่จะพิจารณาปรับอัตรา
ดอกเบี้ยนโยบายให้เข้าสู่ภาวะปกติต่อไป

สรุปรายงาน “โครงการแลกเปลี่ยนข้อมูลเศรษฐกิจ/ธุรกิจระหว่าง ธปท. และนักธุรกิจ”

ณ วันที่ 31 มีนาคม 2553

สรุปภาพรวม

จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักธุรกิจ สถาบันและสมาคมธุรกิจในสาขาต่างๆ ทั่วประเทศจำนวน 204 ราย ในช่วงไตรมาสที่ 1 ของปี 2553^{1/} พบว่า ภาวะธุรกิจโดยรวมปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นต่อเนื่อง ทั้งในภาคการผลิต การเกษตร การท่องเที่ยว และอสังหาริมทรัพย์ จากคำสั่งซื้อที่เพิ่มขึ้นทั้งในและต่างประเทศ ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ราคาพืชผลการเกษตรที่อยู่ในระดับสูง รวมถึงความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ประกอบการที่ปรับตัวดีขึ้น มองไปข้างหน้า ผู้ประกอบการคาดว่าธุรกิจยังคงมีแนวโน้มดีขึ้นต่อเนื่อง จากแรงกระตุ้นจากภาครัฐที่ยังมีส่วนช่วยสนับสนุนการฟื้นตัว อย่างไรก็ตาม ปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง การปรับราคาสินค้าที่ทำได้ยากจากการแข่งขันที่รุนแรง และความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจ จะเป็นปัจจัยเสี่ยงของการดำเนินธุรกิจในระยะต่อไป

- การบริโภคภาคเอกชน มีแนวโน้มฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า สะท้อนจากการเพิ่มขึ้นของยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคและยอดขายสินค้าคงทน (Durable Goods) เช่น รถยนต์และเครื่องใช้ไฟฟ้า จากความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ปรับตัวดีขึ้น รายได้เกษตรกรที่เพิ่มขึ้น และการส่งเสริมการขายของผู้ประกอบการ นอกจากนี้ ยอดขายอสังหาริมทรัพย์ยังคงขยายตัวได้ในไตรมาสนี้ จากมาตรการกระตุ้นของภาครัฐใกล้สิ้นสุดลง
- การท่องเที่ยว ฟื้นตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่ผ่านมาตามเศรษฐกิจโลกที่ปรับตัวดีขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มนักท่องเที่ยวเอเชีย เช่น จีน ฮองกง ไต้หวัน และญี่ปุ่น จากการส่งเสริมการตลาดของภาครัฐและเอกชน เช่น การลดราคาห้องพัก อย่างไรก็ตาม จำนวนนักท่องเที่ยวปรับลดลงในช่วงปลายไตรมาส เนื่องจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มดังกล่าวมีความอ่อนไหวต่อความไม่สงบทางการเมือง
- การผลิตและการส่งออก ปรับตัวดีขึ้นตามคำสั่งซื้อจากทั้งในและต่างประเทศ ส่งผลให้อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออก อาทิ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ Hard Disk Drive โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ รถยนต์ และชุดกีฬา มีการใช้กำลังการผลิตเพิ่มขึ้น โดยการส่งออกขยายตัวได้มากในกลุ่มประเทศอาเซียน จีน และออสเตรเลีย
- การลงทุนภาคเอกชน ขยายตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่ผ่านมา โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมที่เน้นใช้เครื่องจักรในการผลิต ได้แก่ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า และยานยนต์ ตามการเพิ่มขึ้นของอุปสงค์และการใช้กำลังการผลิตที่อยู่ในระดับสูง รวมทั้งนโยบายสนับสนุนของบริษัทแม่และภาครัฐ อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของการลงทุนยังคงมีความเสี่ยงจากการแก้ไขปัญหาบรรเทาทุกข์ของรัฐบาล รวมทั้งเสถียรภาพการเมืองภายในประเทศ
- การจ้างงาน ภาวะการจ้างงานโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี โดยเริ่มมีปัญหาด้านแคลนแรงงานในหลายอุตสาหกรรมที่การผลิตเร่งตัว เช่น อิเล็กทรอนิกส์ ยานยนต์ สิ่งทอ สะท้อนจากการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนตำแหน่งงานว่างต่อจำนวนผู้ว่างงานในช่วงที่ผ่านมา ผู้ประกอบการปรับตัวโดยเพิ่มจำนวนชั่วโมงการทำงาน การ Outsource แรงงาน และการจ้างแรงงานต่างด้าว ขณะที่อัตราค่าจ้างและผลตอบแทนมีแนวโน้มปรับสูงขึ้นเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้แก่แรงงาน
- ต้นทุนการค้าเงินธุรกิจและราคา แรงกดดันด้านต้นทุนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นบ้าง ตามความต้องการวัตถุดิบที่ขยายตัว และแนวโน้มราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ต้นทุนการขนส่งทางเรือมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน จากพื้นที่ระวางเรือที่เริ่มจำกัดมากขึ้นในช่วงที่การส่งออกเร่งตัว
- สินเชื่อ ความต้องการสินเชื่อของภาคธุรกิจโดยรวมเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน ทั้งจากธุรกิจขนาดใหญ่และธุรกิจ SMEs ตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจที่ชัดเจนขึ้นและผลของนโยบายกระตุ้นภาครัฐ ทั้งนี้ มาตรฐานการให้สินเชื่อของสถาบันการเงินแก่ภาคธุรกิจยังคงใกล้เคียงกับไตรมาสก่อน ในขณะที่ปริมาณสินเชื่อโดยรวมขยายตัวเพิ่มขึ้นจากสินเชื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเช่าซื้อรถยนต์เป็นสำคัญ สำหรับสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และอัตราการผิดนัดชำระหนี้ยังอยู่ในระดับต่ำ
- ปัจจัยเสี่ยงและอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจ ได้แก่ ปัญหาเสถียรภาพทางการเมือง ที่อาจส่งผลกระทบต่อเนื่องในการดำเนินนโยบายของรัฐบาล และความเชื่อมั่นของผู้บริโภคและผู้ประกอบการมากขึ้น ในขณะที่การแข่งขันที่รุนแรง และการควบคุมราคาสินค้าของทางการ ทำให้ปรับเพิ่มราคาสินค้าได้ยาก อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบการเห็นว่าภาพรวมความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจเริ่มคลี่คลายลง

^{1/} รวมถึงการตอบกลับแบบสำรวจความเชื่อมั่นของผู้ประกอบการรายเดือน ซึ่งมีการตอบกลับประมาณ 520 รายต่อเดือน